

På den baggrund er der i en række Schengen-arbejdsgrupper etableret et udredningsarbejde med henblik på at klarlægge de tekniske spørgsmål i forbindelse med de nordiske landes tilslutning til SIS. Det har været overvejet enten at foretage en udvidelse af det nuværende informationssystem eller at etablere et helt nyt system. Udredningsarbejdet er endnu ikke afsluttet.

Efter artikel 101, stk. 4, skal medlemslandene til Eksekutivkomiteén indsende en fortegnelse over de myndigheder, der i det pågældende land skal kunne søge i SIS. Som situationen er i dag, vil der for Danmarks vedkommende blive tale om politiet, Udlændingestyrelsen og de danske repræsentationer i udlandet, der af Udenrigsministeriet er bemyndiget til at udstede visum. Udlændingestyrelsen og repræsentationerne skal dog alene have adgang til oplysninger om uønskede udlændinge, der begæres afvist ved grænsen, jf. artikel 101, stk. 2, sammenholdt med artikel 96.

Det anførte indebærer ikke, at alt politimæssigt personale vil få mulighed for at søge i SIS. Der vil således til SIS – som til politiets registre i øvrigt – blive knyttet personlige koder for anvendelse af systemet. Der vil derfor alene være adgang til SIS for personer, som har behov for det i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.

Det følger af artikel 104, stk. 1 og 2, at de enkelte medlemslandes dele af SIS – for så vidt konventionen ikke fastsætter særlige bestemmelser – er underlagt national lovgivning. Den danske del af SIS vil således være omfattet af lov om offentlige myndigheders registre (lovbekendtgørelse nr. 654 af 20. september 1991).

3.4. Transport og fri bevægelighed (konventionens afsnit V)

Konventionens afsnit V (artikel 120-125) indeholder bestemmelser om transport og varebevægelser over de indre grænser samt om en række spørgsmål, der knytter sig hertil, herunder om transport af farligt gods.

Bestemmelserne er uden selvstændig betydning, efter at der inden for EU er fastsat regler om etablering af fri varebevægelighed i det indre marked.

Efter EF-traktatens artikel 7 A indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for bl.a. varer og personer. Oprettelse af det indre marked indebærer således fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for bl.a. varer og personer, jf. EF-traktatens artikel 3, litra c. Gennemførelsen af det indre marked finder sted dels ved anvendelse af EF-traktatens regler om forbud mod visse former for hindringer for bl.a. varernes og

personernes frie bevægelighed, jf. navnlig EF-traktatens artikel 30, 34, 36, 48 og 52, dels ved indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger gennem vedtagelse af sekundære retsakter (direktiver og forordninger), jf. navnlig EF-traktatens artikel 100, 100 A og 100 B.

3.5. Beskyttelse af personoplysninger (konventionens afsnit VI)

Konventionens afsnit VI (artikel 126-130) indeholder bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, der videregives i medfør af konventionen.

Bestemmelserne stiller krav til medlemslandenes registerlovgivning. Det fremgår f.eks. af artikel 126, stk. 1, at medlemslandene for så vidt angår elektronisk behandling af personoplysninger, der er videregivet efter konventionens bestemmelser, skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der mindst lever op til principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske ved elektronisk behandling af personoplysninger. Efter bestemmelsens stk. 2 må der ikke videregives oplysninger efter konventionen til et medlemsland, før dette land opfylder de nævnte krav.

Efter artikel 129 skal medlemslandene for så vidt angår videregivelse af oplysninger efter konventionens afsnit III, kapitel 1 (politisarbejde), sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der lever op til principperne i anbefaling R(87)15 af 17. september 1987 fra Europarådets Ministerudvalg om politiets brug af personoplysninger.

Den danske registerlovgivning indebærer allerede i dag et beskyttelsesniveau, der lever op til de anførte principper:

De nævnte bestemmelser i Schengen-konventionen beskytter også på anden måde oplysninger, som udveksles mellem medlemslandene. I artikel 126, stk. 3, litra a, er det f.eks. bestemt, at et medlemsland, der modtager oplysninger fra et andet medlemsland, som udgangspunkt kun må benytte oplysningerne til de formål, til hvilke det i konventionen er fastsat, at sådanne oplysninger kan videregives. Efter bestemmelsens litra c skal det medlemsland, som videregiver oplysninger, påse, at de er korrekte. Hvis det konstaterer, at oplysningerne er ukorrekte, eller at de ikke burde være videregivet, skal det straks underrette det modtagende medlemsland herom. Dette medlemsland skal herefter rette eller tilintetgøre oplysningerne eller anføre, at de er ukorrekte eller ikke burde være videregivet.

Bestemmelserne indebærer også begrænsninger i, til hvilke myndigheder medlemslandene må videre-